

ಹೋಸ ಬಣ್ಣದ ಬುಗುರಿಯು ಎರಡು ಹೋಳಾಗಿ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಬಿಡ್ಡಿತ್ತು. ಮನ್ನೆನಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚಿದ್ದ ವಕ್ತವ್ಯದೊಳಗೆ ತನ್ನ ಒಡಲ ತೆರೆದ್ದಿತ್ತು. ತನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ಚೂಪಾದ ಬಾಚಿಮೊಳೆಯ ಶಸ್ತ್ರಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆ ಮೊದರೇ, ರಥದ ಚಕ್ರವನ್ನು ಎತ್ತಲು ಹೋದ ಕಣನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದುಂತೆ ನನ್ನ ಹೋಷ್ಟ್‌ಹೋಸ ಬುಗುರಿ ತುಂಡಾಗಿ ಬಿಡ್ಡಿತ್ತು. ಆ ಹೋಸ ಬುಗುರಿಯನ್ನು ನಾನು ಆಡಿಸಿದ್ದು ಎರಡೇ ಭಾರಿ. ನನ್ನ ಕಣಲ್ಲಿ ನೀರು ಬಂದಿತ್ತು.

ಅಪ್ಪ ಹೋತ್ತಿಗೆ ಉಳಿದವರು ತುಂಡಾದ ಬುಗುರಿಯನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಅದರ ಪರಿಕ್ಕೆಗೆ ತೊಡಗಿದ್ದರು. ‘ನಾನು ಅವನಿಗೆ ಹೋಳಿದ್ದೆ. ಯಾರ ಹಕ್ಕಿರನಾದರು ಒಂದು ಗುಣ ಹಾಕಿಕೊಂಡುಬಿಡು ಅಂತ: ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ನೋಡು’ ಒಬ್ಬನ ಮಾತು. ಇವನೊಬ್ಬನೇ ಅಲ್ಲ, ಇತರ ಸಹ ಆಟಗಾರರೂ ಹೋಳಿದ್ದರು. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಅದನ್ನು ಮೊದಲು ಹೋಸ ಬುಗುರಿಗೆ ಬಾಚಿಮೊಳೆ ಹೊಡೆದು ಹೊಷ್ಟ್ ಬೆಂಬ್ ಟ್ರೇಡ್ಸ್‌ನ ಮಂಜಣಿ.

ಒಮ್ಮೆ ಮ್ಯಾಸೋರಿಗೆ ಕೆಂಪು ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೈಸ್ ಬಸಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯವರೊಡನೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಚನ್ನಪಟ್ಟಣದ ಬಸ್‌ಸ್‌ಎಡಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ ಹೋಟೆಲ್ ಬ್ಲಾಕ್ ಕಾಫಿಗೆ ಬಸ್ ನಿತಿತ್ತು. ಹೋಟೆಲ್ ಬ್ಲಾಕ್ ಕಾಫಿಗೆ ಬಸ್ ನಿತಿತ್ತು.

ನನಗೆ ಬುಗುರಿಯನ್ನು ಕೊಡಿಸಿದ್ದರು. ಆಗ್ಲೆಲ್ಲ ಮೊಳೆ ಕೂರಿಸುವ ಜಾಗವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಬುಗುರಿಯ ಕೆಳಗೆ ದಪ್ಪ ಕಬ್ಬಿಣದ ತಯಿಯನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿಸಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದು ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಮೊಳೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಬುಗುರಿಗಳಿಗೆ ಹೊಡೆಯಲು ಮೂರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯ ಮೊಳೆಗಳು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದವು.

ಅಂಗಡಿಯವರಿಗೆ ನಾನು ಆರಿಸಿದ ಬಣ್ಣದ ಬುಗುರಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ‘ಬಾಚಿಮೊಳೆ ಹಾಕಿಕೊಡಿ’ ಎಂದೆ. ಆತ ‘ನನ್ನ ಬಳಿ ಇವತ್ತು ಯಾವ ಮೊಳೆಯು ಇಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಖಾರಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಿಡಿ’ ಎಂದರು.

ನನ್ನ ತಂದೆಯವರು ‘ಮೊಳೆ ಇಲ್ಲದೆ ಬುಗುರಿ ಹೇಗೆ ಆಡಿಸುವುದು?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ‘ನನ್ನ ಬಳಿ ಮೊಳೆಗಳೆಲ್ಲ ಮುಗಿದು ಹೋಗಿವೆ ಸಾರ್. ಒಂದು ಹತ್ತು ಪ್ರೇಸ್ ಕಡಿಮೆಕೊಡಿ. ನಿಮ್ಮದೇ ಬೋಳಿಸಾರ್, ಇವತ್ತು ಭಾನುವಾರ, ದಯವಿಟ್ಟು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಿ’ ಎಂದು ಅಂಗಳಾಡಿದರು. ಮರುಮಾತನಾಡದೆ ತಂದೆಯವರು ‘ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಲಪ್ಪಾ’ ಎನ್ನುತ್ತಾದ್ದುನ್ನು ಆತನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅವರು ಅದನ್ನು ಪಡೆದು ಕಟ್ಟಿಗೆ ಒಕ್ಕಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಗಲ್ಲಾಪೆಟ್ಟಿಗಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡರು.

‘ಮನೆಯ ಹೃತಿರ ಮೊಳೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳೋಣ’ ಎಂದು ನನ್ನ ತಂದೆಯವರು ಬುಗುರಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ

ಕೈಚೆಲಕ್ಕೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡರು. ಅಟಿಕೆ ಅಂಗಡಿಯಿಂದ ಹೊರಟೆ ನನ್ನನ್ನು ಅಂಗಡಿಯಾತ ಕರೆದು ‘ಮರಿ, ಈ ಚಾವಟಿ ತಗೋ’ ಎಂದು ಮಾರುದ್ದರ ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣದ ಚಾವಟಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಮೂಲವರ ಮುಖಿದಳ್ಳೂ ಮಂದಹಾಸ. ತಲ್ಯಾಡಿಸುತ್ತು, ಖಿಂಜಿಯಿಂದ ಚಾವಟಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಅದರ ಪಡಸುತನವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಾ ಹೊರನಡೆದೆ.

ಬುಗುರಿ ಆಟಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದದ್ದು ನಮಗೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ತುದಿಯಿರುವ ಮೊಳೆ. ಆಟವನ್ನು ಕಲಿಯಿವರಿಗೆ, ರಕ್ತಾತ್ಮಕ ಆಟ ಆಡುವರಿಗೆ ತಲೆ ಕತ್ತರಿಸಿದ ಮೊಳೆಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ. ಅದರ ತುದಿಯು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ‘ಪಿ’ ಆಕಾರಕ್ಕೆ ಚೂಪಾಗಿರುವಂತೆ ಸಾಕೆ ಹಿಡಿದಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಬುಗುರಿಯನ್ನು ಆಡಿದಾಗ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಆಡುತ್ತು, ಅಂತಿಮ ಹಾಡಿಗೆ ಮಾಡಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಮಯ ಕಿಕ್ಕುತ್ತಿತ್ತು. ಅಟದಲ್ಲಿ ಇದರಿಂದ ಬೇರೆಯ ಬುಗುರಿಗೆ ಹೊಡೆದರೆ ಹೆಚ್ಚೆಂದರೆ ತರಚಿದ ಗುರುತು ಬೇಳುತ್ತಿತ್ತು ಅವೇ. ಬುಗುರಿಯನ್ನು ಬೇಗ ಆಡಿಸಲು ಚಾವಟಿಯನ್ನು ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಸುತ್ತು ಸುತ್ತಿದರೆ ಸಾಕು.

ಇನ್ನೊಂದು ಅರೆ ಆಕ್ರಮಣಕಾರಿ ಆಟಗಾರರು ಬಳಿಸುವುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಈಟಿಯ ತುದಿಯಂತೆ ಇರುವ ಮೊಳೆಯ ಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆ ಆಕ್ರೂರೆ.

